

Buletin Meteorologic.—Observațiunile casei A. Menu et comp., calea Victoriei 88, pe ziua de 23 Noembrie 1898: Miezul nopții, + 2°; 7 ore dimineața, + 1°; A-miază, + 10°. Înălțimea barometrică, 771mm; Sta-rea cerului, frumoasă. Barometrul este staționar.

COȘNIȚA PIETEI

Table with 2 columns listing market prices for various goods like flour, oil, and other commodities.

LICITAȚIUNI

— 30 Noembrie, în localul sub-prefec-turii din Moinești, Bacău, pentru vânzarea a 18 000 decaltri petrolului brut, provenit din Baia Pîrjol-Cîmpeni, Bacău.

BURSA DE BUCUREȘTI

Cursul de la 24 Noembrie

Table showing stock market prices for various companies and bonds in Bucharest.

MERSUL TRENURILOR

Table showing train schedules and fares between various stations.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

AL. ANTEMIREANU

DIN VREMEA LUI CAPITAN COSTACHE

PARTEA II-a

CAPITOLUL I

Cei trei tineri se sculară, și cerură circiumarului să le facă plata. Limbă-Lată veni în fugă, și după vr'un sfert de ceas de socoteală făcute cu tibișirul pe masa de lemn, spuse: — Treizeci și opt de lei și douăzeci de parale!

mine, ca să vă mai spun cite ceva. Ți-ne-ți băieți gata la ori-ce!

— Las pe noi, coane Iorgule, răspun-seră în cor cei doi adjutanți ai lui.

Tinerii noștri pornică spre casă, mergînd cam la o depărtare de o sută de pași, unul de altul, spre a fi mai la a-dapost de bănușile străjerilor.

Spre răsărit cerul începea să se au-rească.

CAPITOLUL II

O căsuță mică dar curată, tocmal a-proape de bariera lancelui, împrejmuită de o livede de pom și cu un zăplaz înalt la uși, era locuința în care de o săptămână și mai bine, plingea inima zdrobită a Elenuței.

În Duminica aceea a Tomei, după ce părinții săi plecaseră la biserică, auzind un sgomot la poartă, și voind să iasă ca să vadă ce este, se pomenește apucată de două dorobanți, legați la ochi, cu gura astupată, tirită la o trăsură închisă care aștepta la poartă.

În trăsura leșinase și cînd își reveni în fire, se văzu în căsuța aceasta, întinsă pe pat iar pe dorobanțul care o legase la ochi, dîndu-i să miroasă oțet.

Încă de dimineață de tot, un om de încredere al tistului spionase de la cir-ciuma lui Iordan, plecarea părinților Elenuței; mai departe, la o răspntie, alți trei dorobanți steteau pe lingă o

trăsură închisă, în care aștepta Căpitan Costache.

Cînd părinții Elenuței ajunseseră la biserică, dorobanțul alergă de vesti pe cei de la răspntie, cari veniră cu trăsura pînă la poarta lui Jupin Tudosie. Unul sări peste uluc, deschise poarta și intrară cu toții, afară de Căpitan Costache. Tocmal atunci eșă și Elenuța.

Răpirea se sfîrșise fără sgomot, fără nici un țipăt, ne văzută de nimeni.

Cînd s'a deșteptat din leșină, sărmana fată, cu ochii speriați, întrebă pe păzitorul ei: — Unde sint? Cine m'a adus aici?

— Ești la Căpitan Costache! răspunse scurt și răspicat dorobanțul.

În zadar plîne ea cu lacrimile cele mai fierbinți, în zadar se rugă ingenu-chi de acel cerber îmbrăcat în haina Agieș, s'o lase să plece, să se întoarcă la părinți, făgăduindu-i tot ce putea trece prin sbuciumata ei minte.

Drept ori ce răspuns, dorobanțul eși, înclinînd ușa pe din afară.

În casă nu mai era nimeni, nici o șoa-pă nu se auzea.

Odaia în care se afla Elenuța era mică, dar curată, și ea mobilier avea un pat de lemn acoperit cu un macac de lînă, cadrilat; cite-va scaune cu spătar tot de lemn; o masă pe care steteau un șfeșnic și stieța cu oțet, în pârte o icoană a Maicii Domnului, — și încolo nimic.

Cînd se văzu atît de singură și fără nici un ajutor, Elenuța căzu din nou pe pat și, ascunzîndu-și între perne ca-

pul, începu să plîngă cu hohot, bleste-mindu-și soarta nemilostivă, smulgîndu-și părul de desnădejde.

Se gîndea la părinți, la durerea lor cînd vor fi venit acasă și n'au găsit'o nicăeri; la Radu care poate nu știa nimic, ori care o fi alergînd ca să o găsească, cine știe pe unde. Apoi la acel om care o răpise, care stătuse la masa lor și o privea cu niște ochi atît de lacomi.

Acum înțelegea frica tatălui său, alun-garea lui Radu, lăsarea ei acasă, ca nici odată, într'o zi de sârbătoare.

Și, nefericită copilă înțelegînd bine ce o așteaptă, plîngea de țî se rupea inima, tremurînd la fie care sgomot care se auzea afară.

De mai multe ori îi veni în gînd mai bine să se omoare, de cît să fie pradă poftelor acelui monstru. Dar cum? Cu ce? În casă nu era nici o armă, nimic. Afară nu putea să iasă, ușa fiind încuiată.

O-dată, aruncîndu-și ochii împrejur, văzu în pârte icoana Maicii Domnului. Atunci căzu ingenuchi, și cu lacrimi arzătoare începu să se roage la apără-toarea fecioriei, la preacurata milostivă, care a scapat sîntele martire de bat-jocora crunților păgîni.

Se ruga, se ruga mereu, sărutînd icoana, stringînd-o în brațe desnădăjduită, ca pe un scut ocrotitor de rele.

După amiază, dorobanțul intră și-i a-duse o tavă mare cu mîncări pe care o puse pe masă.

Mîncarea rămase acolo, ne atînsă. Seara tîrziu de tot, cînd nu se mai a-

uzea nici un sgomot în tot orașul, cine-va bătu cu țarie în poartă; se auzi un tropot de cal, întrebări și răspunsuri, apoi niște pași greoi răsunar în tindă.

Căpitan Costache intră, șchiopătînd și înclinînd ușa după el.

Cînd Elenuța îl văzu, dete un țipăt, apoi îi căzu ingenuchi, rugîndu-se să aibă mila de ea și să i dea drumul.

Căpitan Costache o ridică de jos, rin-jind baljocoritor, și o așeză cu sila pe pat, voind să o sărute. Sărmana fată, se smuci cu putere din mîinile lui și fugi spre ușa țipînd.

— Strigă cit țî-o plăcea, zise monstrul, că strigi de geaba! Mai bine fit cu min-te, de vrei să fii cea mai fericită, de pe lume.

Și se repezi din nou după ea, o prinse și începu să sărute cu lăcomie obrazul și gura fragedă a frumoasei copile, care se sbatea și înălța spre el ochii negrii plîni de obidă și de desnădejde. Apoi, dîndu-i drumul din brațele sale vinjoase, Căpitanul îi zise:

— Nu vreau să te silesc, fit fată cu minte și nu te mai împotrivi. Ești în mîinile mele. Dar dacă nu vrei s'ascuți..

— Nu! Nu! Nu! Dă-mi drumul! plîngea Elenuța, ferindu-se de brațele lui cari voiau s'o apuce din nou.

— O să ascuți de silă! strigă Căpi-tanul, înfierbîntat, repezîndu-se după ea, prinzînd-o și tirînd-o cu putere spre pat.

(Va urma)

LEON BERGER No. 4, — Strada Academiei, — No. 4 (Casa Ovesa) MARELE MAGASIN cu MOBILE ȘI COVOARE Vinzarea și în rate

Cea mai buna APA MINERALA PURGATIVA este aceea de la BREAZU IAȘI Autorisată de Stat. Premiată cu medalia de aur la exp. din București 1894.

PATRIA SOCIETATE ROMANĂ DE ASIGURARE și de reasigurare în București Capital social vîrsat lei un milion

MEDICAMENT PHOSPHATIC VIN DE VIAL VINUL DE VIAL este un modifcator pot-toric al organismului în cazurile de: obdăritate generală, creșterea învîrșiată, con-valescența lungă, anemiă, pierderea apo-rității, a forțelor stăbilității nervoase.

SOBE DE TOATE SISTEMELE PENTRU Încălzire cu coxi, Cărbunî de Piatră și Lemne MAȘINI DE BUCATE MOBILE DE FIER

Feriți-vă de IMITAȚIUNI Unicul Deposit pentru totă România de SOBE CALORIFERE BELGIANE din renumita fabrică «GODIN» Paris și Bruxelles

MARELE MAGASIN ROMÂN DIMITRIE PETRESCU Calea Moșilor, No. 1, (Piața Sf. Anton) AU SOSIT Mări transporturi pentru sezonul de Iarnă

Societatea Anonimă Ungară de Navig. Fluvială și Maritimă AVIS Se aduce la cunoștința Onor. Public, că primirea mărfurilor de mică și mare vitesă va înceta la 25 Noembrie st. n.

ANTIPYRINA EFERVESCENTĂ LE PERDRIEL În potriva Durerilor, Migrenelor, Bolei de Mare, etc. Luată cu Acid Carbonic suprimă Cărcă și Greața produse prin întrebunțarea doctorei.